

भूमिदानेन पूयते MBa. 13, 3121. Urspr. wohl: ein Stück Land, das sich mit einer zu Riemen zerschnittenen Rindschaut umspannen lässt; vgl. CAT. Ba. 1, 2, 3, 2.

गोचारक (गो + चा^०) m. Kuhhirt WILS.

गोचारिन् (गो + चा^०) adj. Kühen nachgehend, Bez. einer Art von Jati MBa. 13, 647. — Vgl. मृगचारिन्.

गोची s. u. गवाञ्च.

गोच्छाल m. Name einer Pflanze (s. कुलाकुल) RATNAM. 198. Dieselbe heisst auch शलम्बुष, daher bei WILS. die Bed. the palm of the hand with the fingers extended.

गोश्वर (गो + श्वर) m. ein alter Stier: (तम्) नाद्रियते यथापूर्वं कीनाश इव गोश्वरम् Bha. P. 3, 30, 14.

गोश्वल (गो + श्वल) n. Kuhurin RĀGĀN. im ÇKDr.

गोश्वान n. wird im gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31 als comp. angeführt, in welchem die Glieder nicht in der natürlichen Ordnung stehen. Zerlegt sich in गो + श्व + वान.

गोश्री (गो + श्रा von जन्) adj. P. 3, 2, 67, Sch. aus Milch entsprungen RV. 4, 40, 5 = KATHOP. 3, 2.

गोश्रगारिक 1) m. = कण्टकारक eine Art Nachtschatten MED. k. 227. n. (sic) = भक्ष्यकारक Speisebereiter, Bäcker H. an. 3, 3. — 2) n. Heil, Glück (मङ्गल) H. an. MED. — Zerlegt sich in गो + श्रगारिक oder श्र-ज्ञागारिक.

गोश्रत (गो + श्रत) adj. im gestirnten Himmel geboren, dessen Heimath der gestirnte Himmel ist, Beiw. der Götter: दृश्यते दिव्या: पार्थिवासे गोश्रता अयं मृकृता च देवा: RV. 6, 50, 11. श्रुयन्तु ना दिव्या: पार्थिवासे गोश्रता उत ये पृथिव्यास: 7, 33, 14. 10, 53, 5.

गोश्रपर्णी (गोश्र + पर्णा) f. Name einer Pflanze (डुग्धफेनी) RĀGĀN. im ÇKDr.

गोश्रि s. u. गोश्री.

गोश्रित् (गो + श्रित्) adj. Rinder gewinnend: ब्राह्म RV. 1, 102, 6. Indra 2, 21, 1. AV. 5, 3, 11. Soma RV. 9, 39, 1. 78, 4. — 3, 31, 20. AV. 6, 97, 3. 7, 30, 8.

गोश्रिष्ठा (गो + श्रिष्ठा) f. N. einer Pflanze, nach COLEBR. viell. Phlo-mis esculenta Roxb., nach WILS. Elephantopus scaber, nach HAUGHT. ein Hieracium; गोश्रिष्ठा im Beng. ist nach HAUGHT. Premna esculenta; = दार्विका AK. 2, 4, 4, 7. = गवेधुका RATNAM. 313. — Suçr. 1, 221, 4. Auch गोश्रिष्ठा MED. th. 19. ÇABDAR. im ÇKDr. Suçr. 1, 221, 10. 2, 102, 6.

गोश्री f. eine best. Pflanze mit scharfem Blatte Suçr. 1, 28, 12. 2, 63, 17. 106, 3. 113, 2. 284, 3. 374, 13. गोश्री des Metrum wegen 108, 15.

गोश्रीर (गो + श्रीर) adj. f. श्री: गोश्रीरया रंकेमाणः पुरंध्या RV. 9, 110, 3.

गोड m. = गोण्ड ein fleischiger Nabel BHAR. zu AK. 3, 6, 2, 18. ÇKDr. गोडु WILS.

गोडनि N. pr. eines Landes LALIT. 22. Falsche Lesart für गोदान; s. u. श्रपरगोडनि.

गोडुम्ब 1) m. Wassermelone MED. b. 12. — 2) f. श्री Cucumis maderaspatanus AK. 2, 4, 5, 22. TRIK. 2, 4, 37. Koloquinthe MED.

गोडुम्बिका f. = गोडुम्बा RATNAM. im ÇKDr.

गोण P. 4, 1, 42. (aus dem Pāli) m. Ochs BURN. Lot. de la b. l. 370. गोणा f. P. 4, 1, 42, Sch.

गोणि s. u. गोणी.

गोणिक (im Pāli गोणक) eine Art wollene Decke BURN. Lot. de la b. l. 369. — Vgl. गोण und गोणी.

गोणिग s. धरणिगोणिग.

गोणी f. Vop. 4, 26. am Ende eines adj. comp. गोणी P. 1, 2, 50. 1) Sack P. 4, 1, 42. 5, 3, 90. विडालनकुलोद्वाणा चर्मगोण्या मृगस्य वा प्रवेशयेत् Suçr. 2, 34, 11. गोणीश्च (wohl गोणीश्च) क्रीत्वा, तद्गोणीसंमित DAÇAK. 30. 20. — 2) ein best. Hohlmaass, = द्रोणी VAIDJAKAPARIBHĀSHĀ im ÇKDr. पद्मगोणि, दशगोणि P. 1, 2, 50, Sch. — 3) ein Kleid mit Löchern H. 679. — Vgl. गोणिक.

गोणीतर्रो (von गोणी) f. Säckchen P. 5, 3, 90.

गोण्ड m. AK. 3, 6, 2, 18. 1) ein fleischiger Nabel MED. d. 11. — 2) eine Person mit einem fleischigen Nabel H. an. 2, 116. MED. — 3) N. pr. eines rohen Volkes (s. गोण्डवन) H. an. MED. LIA. 1, 86. गोण्डदेश Ind. St. 1, 260, N. 4. — Vgl. गर्भण्ड.

गोण्डकिरी f. N. einer Rāgini Git. p. viii. गोण्डकिरीरिगेण त्र्यक-तालने गीयते 26. गोण्डाक्रो As. Res. III, 77. — Vgl. रामकिरी.

गोण्डवन (गोण्ड + वन) n. der Wald der Goṇḍa, Name eines Landes LIA. 1, 86. Auch गोण्डवार ebend.

गोण्डाक्री s. u. गोण्डकिरी.

गौतम m. N. pr. eines zu den Āṅgīrasa gehörigen Rishi, mit dem patron. Rābhūgaṇa, Hymnenverfassers in RV. Maṇḍala 1. RV. 1, 62, 13. 78, 2. 83, 11. 4, 4, 11. AV. 4, 29, 6. 18, 3, 16. CAT. Br. 1, 4, 1, 10. 11, 4, 2. 20. 14, 3, 2, 6. Ind. St. 3, 213. SHAPVIṢṢABR. in Ind. St. 1, 38. AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. No. 366. — Jurist (vgl. गौतम) COLEBR. Misc. Ess. 1, 120. Gründer des Njāja 227. 261. fgg. 352. WEBER, Lit. 218. fgg. MÜLLER in Z. d. d. m. G. 6, 3, N. 3. N. des 20sten Vjāsa VP. 273. ein Sohn Karṇika's, Königs von Potāla, SCHIEFNER, Lebensb. 232 (2). f. गौतमो gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. pl. गौतमा: die Nachkommen des Gotama P. 2, 4, 65. Vop. 7, 14. RV. 1, 63, 9. 78, 1. 88, 4. 92, 7. 4, 32, 12. 8, 77, 4. ĀÇV. Çr. 12, 10. LĀṚ. 4, 7, 15. Eine appellative Bed. hat das Wort MBh. 13, 4490, wo Gautama auf die Frage, wie er heisse, um die Fragende irre zu leiten, antwortet: गौतमो ऽहमस्मि धूमो ऽहमस्ते समदर्शनात् । गोभिस्त्वमो मम धस्तं ज्ञातमात्रस्य देवतः । विद्धि मां गौतमं कृत्ये u. s. w. — Vgl. गौतम.

गौतमस्तोम (गो^० + स्तोम) m. N. eines Ekāha ĀÇV. Çr. 9, 5, 6. 10, 8. ÇĀKṢH. Çr. 14, 61, 1. 63, 2. 15, 1, 7. 16, 3, 6; vgl. CAT. Br. 13, 3, 1, 1.

गौतमस्वामिन् (गो^० + स्वा^०) m. N. pr. eines Gāina-Heiligen Verz. d. B. H. No. 1336. — Vgl. गौतमस्वामिन्.

गौतमान्वय (गो^० + अन्वय) m. der Sprössling aus dem Geschlecht des Gotama, ein Bein. Çākjamuni's H. 247.

गौतमीपुत्र (गो^० + पुत्र) m. N. pr. eines Fürsten (v. l. गोमतिपुत्र) VĀJU-P. und MATSJA-P. in VP. 473, N. 55. — Vgl. गौतमीपुत्र.

गौतरणि (गो + त^०) eine best. Blume VĀJUP. 143.

गौतल्लज (गो + त^०) m. eine vorzügliche Kuh P. 2, 1, 66, Sch.

गौतीर्थ (गो + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Suçr. 2, 388, 20. Vgl. गवां तीर्थम् BHĀG. P. 3, 1, 22.